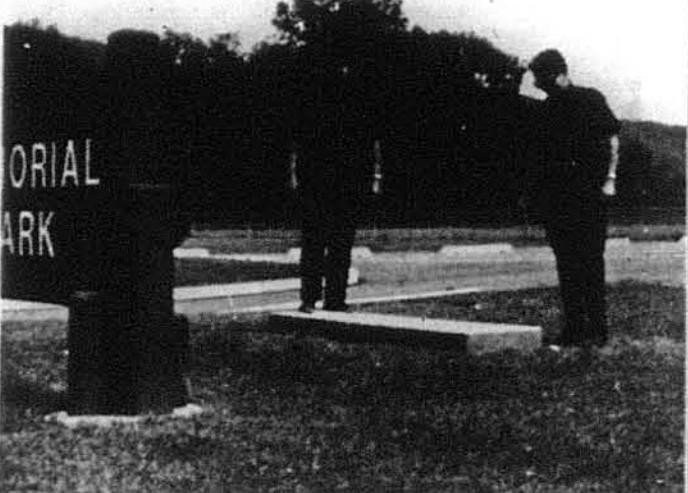

ЕЛМАЙРА ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ВЕЛИКОМУ ПРОРОКОВІ

Як відомо, в Елмайра Гайтс, Нью-Йорк, будуватимуть пам'ятник Пророкові України Тарасові Шевченкові в міському парку його імені. Уроцистості посвячення пам'ятника і відкриття, що відбудуться вже 22-го і 23-го серпня, пов'язані з великим українським фестивалем, на якому з промовами виступлять визначні українсько-американські особистості, а в мистецькій програмі — провідні мистецькі сили. Є можливість, що прибуде на святкування віцепрезидент Америки Джордж Буш. На святковій церемонії відбудеться відкриття пам'ятника Шевченкові (справа) о. Філіпп Бумбар і о. Петро Лісовський перевернуть фундамент пам'ятника, який буде зведений тут. Проект виконав скульптор Михайло Черешньовський, використавши барельєф портрета "Молодого Шевченка" славного українського скульптора с.в. Антона Павлоса. Комітет Шевченка запрошує всіх українців відвідати Елмайру в ці великі святкові дні.

М. і А. ПОЛОВЧАКИ ПРИБУЛИ ДО ССРС, КРИТИКУЮТЬ ЗСА

Москва. — Численні пресо-агентства і кореспонденти поінформували у п'ятницю і суботу минулого тижня про поворот до Союзного Союзу Михайла і Анни Половчаків, сини яких Володимир і дочка Наталя вирішили залишитися у З'єднаних Штатах Америки. Як уже інформовано, 18-річна дочка вже рахується дорослою людиною і її не було труднощів отримати дозвіл на постійний побут в Америці, натомість справу 13-річного Володимира ще й досі розглядає стейтсмен суд в Чикаго.

Справа в останньому часі дещо ускладнилася, бо Департамент справедливості, з дозволу якого було раніше ухвалено азія для малолітнього Володимира, заявив, що уряд ЗСА не вмішуватиметься до справи навіть тоді, якщо суд вирішить віддати його під опіку батьків, в тому випадку під опіку Американської унії громадянських свобод і її адвоката, які, з доручення советської амбасаді у Вашингтоні, заступають тепер інтереси батьків.

Приїхавши до Москви, де їх офіційно вітали речники так званого уряду Української ССР, громадянство, Михайло і Анна Половчаки заявили, що їхнього сина, силю захопив уряд ЗСА спільно з українськими буржуазними націоналістами і навіть годували його наркотиками.

Щикави у тому випадку є факт, що справою, звичайних громадян, Половчаків зайнялися офіційні речники ССРС. Їхнє пресо-агентство ТАСС опублікувало

СТЕЙТОВИЙ ПРОКУРАТОР КАЛІФОРНІЇ, ДЖАН Ван де Кемп, вніс формальне прохання до стейтсменського суду, щоб унеможливити рішення про передчасне звільнення на поруку обвинуваченого сенатора Роберта Ф. Кеннеді, Сіргана Б. Сіргана. Як причину прокуратор подав раніше погрози Сіргана прори брата Роберта, теперішнього сенатора Едварда Кеннеді. Погрози Сіргана супроти Е. Кеннеді були висловлені ним у розмові з іншим в'язнем, Юджином Вілсоном, у пов'язанні з передвирочною кампанією сенатора.

ПОІНФОРМОВАНІ ОСОБИ У ВАШІНГТОНІ КАЖУТЬ, що президент Роналд Реген підбиває дуже дбайливо і уважно ті законопроекти, які Уряд ставитиме до обговорення і затвердження в Сенаті і палаті Репрезентантів після літніх канікул. На чергу мабуть придуть справи зміни деяких кримінальних законів, про що вже коротко згадував генеральний прокуратор Вільям Френч Смит під час свого виступу на конференції Американської асоціації правників в Нью-Орліс. Політичні спостерігачі думають, що Президент персонально не буде дуже вмішуватись у справу абортів, привернення молитви в публічних школах та інші справи, які є контроверсійні і гарячо дискутовані на сторінках преси.

ЗСА пропонують безатомну зону на Близькому Сході

Вашінгтон. — Проблема атомної зброї на Близькому Сході входить у гостру стадію. Підлягає збомблення іракського атомового реактора ізраїльським летунством, деякі арабські країни поставили в програму своєї діяльності побудову власної атомової зброї як найважливішу точку. Попереджаючи той небезпечний розвиток, Уряд президента Регена випрацює план створення з Близького і Середнього Сходу такої зони, в якій було б усім без винятку заборонено нагромаджувати, перетримувати й уживати атомову зброю.

В тій цілі американські дипломати розпочали вже розмови зі заінтересованими державами того обширу. Безатомна зона на Близькому і Середньому Сході була б взором на безатомній зоні в Латинській Америці, опертій на договори в Тель-Авів, Мекіко, 1967. Договір в Тель-Авівському задовольняє всіх його сторони, звільняючи їх таким чином від небезпечки атомових зброєнь.

Юджин Ростов, голова Агенції для контролю зброєнь і розброєння, повідомляючи про те, також поінформовував, що президент Роналд Реген заінтересований у тому, щоб почати нову фазу переговорів зі Советським Союзом у справі обмеження зброєнь в ділянці стратегічної ядерної зброї. Нові переговори мали б змага-

ти до того, щоб не лише обмежити число атомової зброї, але також зменшити компоненти її творення, нагромадження, тощо. Однак вони не затримували б ширших політичних проблем, даючи змогу розв'язувати ті проблеми в ширшій площині. Договір в справі обмежень стратегічних ядерних зброєнь так званий СALT II, підписаний 1979 року, не був ратифікований американським Конгресом з огляду на його нерівності та на потребу суттєвих змін і доповнень.

Нав'язуючи до сучасної напруженої міжнародної ситуації, Ростаг наголосив, що важко є вести того роду переговори з Мекікою в обличчі советського всебічного тиску на Польщу та загрози атак тієї країни, окупції Афганістану советськими військами та інших імперіалістичних ініціатив ССРС. Додатковою проблемою є питання перевірки дотримання договірних зобов'язань, Москва постійно й категорично відкидає згоду на те, щоб обидві країни мали право своїми засобами контролювати в себе взаємно нагромадження оперативне приміщення і продукцію та виробництва атомової зброї. Який інший серйозний засіб пропонує вона на місце взаємної контролю, мусило б на думку Ростова бути задовільно вняснене Москвою.

КНР поступово повертає релігійну свободу

Нью-Йорк, Н. Й. — Група американських священиків, яка відбула довшу поїздку по Китаю, видав після свого повертання публічну заяву, в якій вони звітують про перебіг поїздки та роблять висновки і подають свої прогнози про майбутній розвиток подій на релігійному відтинку в КНР.

В своїй заяві вони пишуть: "Те, що ми бачили, є не тільки звільнення деяких з дотеперішніх суворих заборон всяких публічних виконувати релігійних функцій, але й переведення в життя рішення спричинити публічні вияви релігії в китайському житті. Китайські державні й партійні керівники дійшли до прагматичного висновку, що релігійні віруючі мусять бути задоволені своїм статусом, якщо вони мають бути на праві енергійним виконанням партійної програми".

Автори заяви підкреслили, що релігійні свободи в однаковій мірі відносяться

до всіх чотирьох віровизнань: християнства, таїзму, буддизму, ісламу. В часі культурної революції релігія була безкомпромисово переслідувана, але це не знищило її. Залишилися, хоч у підпіллі, релігійні традиції, а також значне число вірних не покинули вірувань.

Крім відкриття численних святих названих чотирьох віровизнань, видано дозвіл на поворот священиків і списків усіх закордонних, якщо вони не вели акції проти КНР, вміжчасі, дозволено імпортування богослужбних і релігійних книг та зорганізовано місцеві засоби для їхнього друку. Також урухомлено, або підготовлено урухомлення наукових і виховних інститутів, а в загально відомий Протестантський теологічний семінар в Нанджінгу незабаром почнеться нормальне навчання для студентів, серед яких є 49 чоловіків і 19 жінок.

ЗСА, Західна Європа і Японія регулюють міжнародну торгівлю

Вашінгтон. — Західні країни рішуче підтримують принцип вільного товарообміну в світі, навіть тоді, коли їм приходить протиставитися власним підписам, які шукають охорони для крайових виробів і вимагають відповідних захонних заборон. Однак досвід показав, що державна контрола й евіденція потрібні, щоб уникнути різних ускладнень. Саме тому ЗСА, Західна Європа і Японія рішили завести такі регуляційні норми, які запобігали б несподіваним зривам.

Уряди зазначених держав домовилися створити групу уповноважених експертів, які слідкуватимуть за розвитком подій в різних галузях підлягають вчасно повідомляти про есентуальні загрози, або навіть в деяких випадках даватимуть конкретні вказівки для господарських чинників своїх країн. В першу чергу візьмуть ті знаві під увагу ті галузі промислу й торгівлі, які зазнають великих змін, або знаходяться у критичному положенні. Йдеться про такі галузі як сталь, пластичні вироби, штучні текстилі,

комп'ютери, а найважливіше авта та інші машини. Перші зустрічі ті спеціалістів відбудуться вже в вересні ц.р., тобто за декілька тижнів. Рішення про це винесено на останній конференції на вершинах в Монтебелло біля Оттави, в якій взяли участь керівники урядів сімох індустріальних країн.

Такі інформаційні зустрічі відбувалися вже дотепер не раз, але вони не були усистематизовані, ані регулярні. Тепер вони стануть складовою частиною господарської діяльності, а при цьому повноваження їхніх учасників будуть значно поширені. Група цих людей буде також приготувати програму праці ширших господарських конференцій заінтересованих країн. Ще іншою ділянкою їхньої праці буде перегляд існуючих договорів і законів та внесення пропозицій на їхні зміни, чи доповнення.

З огляду на важливість завдань, призначених тій групі, головними представниками сторін у цій діяльності будуть висококомпетентні персонажі з відповідними уповноваженнями.

Зростають клопоти Мекіко

Мекіко Сіті, Мекіко. — Мекіканські уряди з традиції ставились прихильно, а навіть сприяли лівим рухам у країнах Середньої Америки. Партизанська боротьба в Ель Сальвадорі, відтак у Гватемалі та вживання мекіканської території тими партизанами для реорганізації, перепочинку і т.п. викликали застерження з боку мекіканського уряду, а вслід за тим різні протизаходи.

Уряд Мекіко утримує пріязні стосунки з Кубою Кастра та всіми можливими засобами зміцнює його, він також підтримує лівий режим у Нікарагуа, а сальвадорські соціалісти, комуністи й інші противники уряду мають повну свободу рухів, акцій і навіть матеріальну допомогу. Така постава Мекіко, очевидно зміцнює ліві течії й закріплює їхній опір проти легальних урядів. Наслідком такого поступування на терені Мекіко ліві елементи не лише переводять свої акції, але також ширять пропаганду серед мекіканського населення, живуть його коштом, сприяють ферменти й викликають непорозуміння.

Всі ті клопоти разом з унутрішньою ситуацією Мекіко змусили уряд до студії витвореного положення й до нових устійнен та напрямних для низових органів, які в багатьох випадках будуть іншими, як були дотепер.

У світі

ДЕКІЛЬКА ДНІВ після свого затвердження на пості прем'єра іранського уряду Мохаммед Джавад Багнар склав листу свого кабінету й представив її до затвердження парламентові. Парламент у неділю почне дебату на над подіючим людям з тієї листи. Загалом в Теграні припускають, що парламент без трудно затвердить усіх кандидатів, бо вони всі є ісламськими фанатиками, а то найважливіша ціля на пості міністра в Ірані, — як сказав аятолла Хомейні. Прем'єр Джавад ще дотепер не подає ані напрямних своїх політики, ані діяльності свого кабінету. Засоби масової інформації в Ірані обстоюють думку, що новий уряд не багато буде ризиків від попереднього, бо в ньому є люди тих самих поглядів. Контрольована урядом ісламськими фанатиками преса мусить висловлюватись обережно й тільки згадує, що всі міністри вперше займають вищі пости, що вони не мають досвіду та що, — вони мусять учитися в часі праці". Найважливішою особою в уряді, як і пред тим, Бегзад Набаві, людина Хомейні, якого ніхто не поважалося критикувати, тому, що аятолла Хомейні його підтримує.

ПАРТИЗАНИ й ТЕРОРИСТИ Південноафриканської республіки дістали до своєї диспозиції ракети великої сили. Деякі з цих партизанів уже перед тим відбули вишкіл в Анголі від кубинських воєнків, які там перебувають залогою в різних містах. Походження тих ракет ще не відоме, але їхні типи ідентичні з советськими, тількищо, мабуть, вони продуковані в інших країнах, найбільш правдоподібно советськими сателітами. Вже від якогось часу знаві ствердили, що в різних сателітних країнах, а зокрема в Чехо-Словаччині виробляють моделі модерної советської зброї без советських знаків і з невеликими змінами та з дещо іншого матеріалу, щоб не обтяжувати Москву відповідальністю за постачання зброї міжнародним терористам. Останньо терористи в Південній Африці власне такими ракетами обстріляли великий мілітарний комплекс "Вуртреккергугте" під Преторією. Ужиті в тому нападі були далекобійні й дуже міцні розривною силою 122-міліметрові ракети.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена знаходиться під великою пресою американських промислових кіл, щоб він завіз заборони й обмеження для різних виробів японського промислу. Президент протиставляється цьому натискові, однак представники індустрії намагаються різними засобами впливати на найбільше оточення Президента, щоб через нього добитися таких законів і розпорядків. Колишній державний секретар Сайрус Венс опублікував статтю з остерогою, що у відносинах з Японією не все є як слід та що треба ще поробити різні заходи для усунення недоліків. Він пропонує присвятити більше уваги японським інтересам, бо Японія своєю силою, поставою населення й виразним спрямуванням проти советського імперіалізму ще надовго залишиться найважливішим союзником ЗСА. На Китаї не можна забавити будувати, бо він ще слабкий й багато забере часу, заки він зможе заступити Японію, а російська загроза діє вже і їй треба вже протиставитися тими засобами, які є до диспозиції.

ЛІВІЙСЬКИЙ уряд Муамара Каддафі запропонував урядові Лівану власним коштом побудувати й утримувати цілу протилежну оборонну систему, починаючи від радарових і підслухових станцій, акінчаючи на бойових літаках і ракетах. При допомозі побудови цієї системи лівійські чинники хотять увійти в середину Лівану і там почати господарювати на свій лад. Прем'єр Лівану Шафік аль-Ваццалі публічно повідомив, що уряд Лівану заставляється на прийняття цього ліванського плану, а інші держави повідомляють, що уряд Лівану є схильний його прийняти. Прийняття цього плану ліванським урядом було б тотальною катастрофою Лівану, бо до палестинських партизанів, сирийських воєнків і інших елементів, які руйнують Ліван, долучилися б лівійці, ціллю яких є схватувати цю країну під претекстом її оборони перед Ізраїлем і ізраїльськими налетами.

ГРУПИ ОБОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ в СЕРЕДНІЙ Америці багато уваги присвячують тероризмові в республіці Ель Сальвадор. Випадки вбивств неозброєних цивільних останнім часом помножилися в Ель Сальвадорі й зв'язку з цим, що партизани забирають до своїх баз родини з дітьми, які виставлені на найбільш небезпечні в часі боїв з військовими відділами. Вбійств у таких суттєвих ліві партизани описля вживають для пропаганди проти урядових частин, мовляв, вони займаються розстрілами цивільного населення. Військо змушене це заперечувати й протестувати, вимагаючи, щоб партизани не змушували цивільне населення перебувати в їхніх базах і сховах.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ

НОВІ ЗАКони

Голета, Каліфорнія. — Президент Роналд Реген перервав свої вакації в горах Санта Інез, Каліфорнія, щоб відбутися пресою конференцію і при нагоді підписати недавно ухвалені закони Конгресу про зниження податків і обмеження державного бюджету та таким чином надати їм виконавчої сили.

Підписуючи закони, президент Реген пригадав, що бюджетові обмеження заощадять американському платникові податків вже у перших трьох роках 130 мільйонів доларів, а в дальших п'яти — 750 мільйонів доларів. При цьому він додав, що нові закони обов'язуватимуть шойно від 1-го жовтня цього року й шойно тоді можна буде відчутти їхні наслідки. Обмеження податків зменшить вплив до державного скарбу, що не завжди буде зрівноважене зменшенням бюджетних витраток. І тому на запит у цій справі Президент пояснив, що коли буде небезпека зросту дефіциту, тоді він зі своїми помічниками розглянуть за новими обмежуваннями в витратах.

В питаннях присутні представники преси й інших засобів масової інформації порушили цілий ряд інших важливих проблем, в першу чергу політичного характеру. Серед тих питань багато місця присвячено Советському Союзові. Президент підкреслено пояснив, що советське голосіння про зростаючу небезпеку війни є

пропагандою й нічим іншим. Московський уряд дуже добре знає про те, але він не може погодитися з фактом, що американська політика стала зовсім незалежною від стосунків з ССРС. Президент сказав: "Вони кричать несправа б сиділи на гострому цвяхові просто тому, що ми не дамо їм йти до такої силової домінації, при якій вони могли б одного дня видати вільному світові ультимат піддавайся, або згинете. Ми будемо зустрічатися з речниками ССРС, щоб обговорити питання ядерної зброї в Європі, а також ми будемо зустрічатися з ними в справі, це я вже запропонував, щоб в правильній площині передискутувати зменшення зброєнь по обидвох боках, особливо стратегічних зброєнь".

Президент також пояснив, що перед есентуально зустріччю з Леонідом Брежнєвим мусять бути передведені розмови на міністерському рівні та усунені різні розходження й непорозуміння. Президент рішуче заперечив, що політика зрівноваження узброєнь, яку він послідовно переводить у життя, могла б причинитися до війни. Якраз навпаки. Президент сказав: "Якщо вони здобудуть перевагу, тоді можуть сказати 'гляньте на відношення сил' і тоді може прийти критична ситуація. Дозброєння Заходу, а в першу чергу ЗСА таку ситуацію внеможливають".

В Америці

ВЕЛИКИЙ НЬЮ-ЙОРКСЬКИЙ ЩОДЕННИК "Дейлі Нюз" планує припинити з фінансових причин своє популадне видання газети і зменшити на 10 відсотків робітників в редакційному і адміністративно-друкарському департаменті. Офіційні речники видавництва заявили, що в цій справі появиться інформація з докладним поясненням чому такий крок був зроблений і як він буде мати наслідки для газети. "Дейлі Нюз" zatrudнює майже 5.000 робітників. Згідно з доступними інформаціями корпорація "Дейлі Нюз" втратила на популадне видання газети майже 15 мільйонів доларів за один рік. Одного популадне видання газетою в Нью-Йорку залишилось тепер "Нью-Йорк Пост".

У ТАК ЗВАНИХ АБСКАМ процесах було знову засуджено на різні вироби ув'язнення трьох колишніх членів Палати Репрезентантів, після дворічної інвестиції федеральних чинників, які ствердили безсумнівне замінання засуджених у перекрутстві і змові. Також засуджено на різні терміни ув'язнення колишнього посади міста Кемден в Нью-Джерзі Анджела Ерічетті і члена міської ради з Філадельфії Луїса С. Джансона. Засуджені колишні конгресмени це: Джан М. Мірфі і Стетен Айленд, Майкел Месері і Реймонд Ледерер, обидва з Філадельфії.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ сільського господарства Вільям Брок заявив, що не вважаючи на погані живина в Советському Союзі, він не вірить, що американським фермерам вдасться продати все запляноване збіжжя. Поганий збір зерна в ССРС повертається майже кожного року, але ССРС купує зерно не тільки в З'єднаних Штатах Америки, але також в багатьох інших країнах, зокрема в Австралії, Аргентині, не кажучи про європейські країни. "Ми намагаємось нормалізувати торговельні відносини з Советським Союзом, — заявив Брок, — і продовження договору у Відні дає нам можливість спокійно приготувати новий п'ятилітній договір, який буде підписаний між ЗСА і ССРС". Згідно з давнішим домовленням ССРС зобов'язаний закупити в ЗСА три мільйони метричних тонн пшениці, і таку ж кількість кукурудзи. Але розраховувати, що в Советському Союзі завжди будуть погані живина і брак зерна дуже небезпечно, — сказав Брок.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена вже розпочала заходи передавання головних відповідальностей за деякі соціальні програми в зарядження стейтів. Таке перенесення відповідальності може довести до непорозуміння між президентом Регеном і губернаторами. Цю, доречі немаловажну справу, обговорювали на своїй річній конференції губернатори стейтів і критикували Адміністрацію за таке потягнення. Очевидно, — заявив речник Білого Дому Роберт С. Карлсон, — губернатори не довідалися ще всієї правди, бо Уряд разом з перенесенням відповідальності, перекине також відповідні фонди для стейтів для частинного покриття таких програм. Головна ідея — це передати частину відповідальності з федерального до стейтових урядів, щоб таким чином дати можливість Адміністрації Регена присвятити більше часу важливим проблемам економіки і зменшити федеральну бюрократію.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Річард М. Ніксон заплатив високому урядникові Пентагону 144.000 доларів за те, щоб він стягнув судову скаргу проти Ніксона, яка, на думку пріятелів колишнього президента могла викликати непотрібний розголос. Ернест Фіндшералд подав був скаргу на колишнього президента, який викликав непотрібний розголос. Ернест Фіндшералд подав був скаргу на колишнього президента за те, що він незаконно звільнив був його в 1969 році з посади. Найвищий суд ЗСА розглядатиме цю справу в жовтні ц.р., щоб встановити чи можна звільнити Ніксона від судової розправи.

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Збіжжя до ССРСР, зброя до Куби

По довгих дебатах між Державним департаментом і Департаментом рільництва у Вашингтоні, вирішено почати переговори зі СРСР про новий договір з Москвою в справі подальшого продажу американського збіжжя ССРСР. На днях 10-членна американська делегація виїхала до Відня, де почалися переговори з представниками радянського уряду.

Ціллю Москви є вимоги від Америки стовідсоткове задоволення, що Америка доставлятиме збіжжя за радянські гроші без огляду на вчинки Москви на політично-міжнародному полі. Іншими словами, Кремль хоче мати абсолютне задоволення, що до ССРСР Америка доставлятиме збіжжя без огляду на це, що Москва зробить з Польщею чи іншими сателітами, які починають вихоплюватися з-під радянсько-московського контролю. На нашу думку, Уряд ЗСА не повинен піти назустріч цього роду радянським пропозиціям. Вашингтон повинен відкинути без найменшого вагання ці радянські умови, а примістити практичну політику т. зв. пов'язання ("лінкедж"). Це означає, що Америка повинна укласти договір збіжжя від цього, яке становище займе ССРСР в справі Польщі, Близького Сходу чи Ірану.

Далі, найважливішим аргументом Америки в цій справі повинна бути радянська політика щодо Куби. Навіть тепер, коли ведуться американсько-радянські переговори у Відні, Державний департамент повідомив про збільшені поставки радянської зброї для Куби і всебічну допомогу Фіделеві Кастрові, вишколювати комуністичних саботажників і терористів, що їх він засекречено вислав до всіх країн Південної і Центральної Америки підготувати "комуністичні революції".

А з цим насувається запит: чому Америка мусить зобов'язати себе годувати населення, провідники якого роблять все можливе у їх спроможностях, щоб послабити і есентуально знищити Америку?

Друга справа, яка виходить на користь Москви, це продаж американського масла Нової Зеландії. На перший погляд, це виглядає як звичайний торговельний стосюнок, тим більше, що Америка має надлишок масла.

З другого боку, Нова Зеландія має дуже добре розвинену молочну індустрію і їй зовсім не потрібно американського масла. ССРСР хотів спочатку купувати американське масло по 1.05 дол. за фунт тоді, коли американський податковець мусить платити 1.40 дол. за фунт. Річ ясна, американський Уряд не міг піти на таку пропозицію.

Але, щоб продати надлишок американського масла, підписано договір з Новою Зеландією про закупівлю американського масла з цим, що це масло не сміють продавати СРСР. Однак, ніхто не може заборонити Новій Зеландії продавати власне масло СРСР, що й сталося. І так ССРСР дістає масло по дешевій ціні і збіжжя від Америки без ніякого "пов'язання" із радянськими потягненнями у міжнародній політиці, як, наприклад, можлива радянська інвазія Польщі.

Ми подивляємося президента Регена за те, що він офіційно заявив, що не візьме участі в економічній конференції в Центральній Америці в жовтні цього року, якщо на ній не буде Кастра.

Але продаж збіжжя СРСР без будь-яких застережень, що Москва поводитиметься згідно з приписами міжнародного кодексу поведінки, чи продаж американського масла за посередництвом Нової Зеландії — не є в інтересі американського народу, ані ж в інтересі загального миру в світі.

Слава Дрималик-Шевчик

ВАКАЦІЙНИЙ ДЕНЬ

Вузька стежка біжить вологою від раннього холоду луку, струшує росю каплі і вибігає на ясний ліс. Треба ще минути білу хату, пахуче діє злля на закриті, напіррозкриті залізні брама, а вже стопи грукоту у теплому, силком піску і підпопелю безкрай синь сонячного простору. Зелена плес, зморщені дрібними бризками при березі, глибшає темними смугами переділля аж до горизонту, де, ледь-ледь рухаючись, пливе самотній білий вітрильник.

Пляж же зовсім не зайнятий, якщо не врахувати сюди незайомої постаті, що ритмічно викидає рамена абік, угору, і мовби молилася сонцю, прикидає у поклони (шведська руханка?), але побачивши другу істоту, швидко пнеться стежкою угору і шезає у кущах. Розкласти лежак — кинути капці, рушник! Десь далеко, за сімома горами і ріками залишилося димне місто під бруднонавислим небом, тісно закреслені вулиці і напружені дні, відмірювані часом годинника. Пливе літнє тепло, м'яко сплескує прибережна хвиля, жмуряться очі і звільнено насякають зеленим сонячним вакаційним безділлям.

Тут поставимо парасоль: Ні, трохи вправо, ще далі, якраз добре, але ж робиться гаряче... — зелений лопух настромлений на дерев'яному стеблі підіймається вгору, і опадає на яний пісок тінним кругом. Пухорожка пані Галя ритуально стелить помаранчевий пляжовий рушник, кладе велику білу торбу, меншу плетену, ще одну з косметиками, мале крисоло, яке повинно бути вдвоє більше, і — говорить! Говорить із плоскогрудкою, у темній худолі пані Тасю, яка працює суспільно, але тепер обліта потоком рожевих слів, не проявляє ніякої активної діяльності.

Дивіться! Вона знову пецється у сонці! Аж почорніла! — голос пливе на хвилі. Хвилина тиші.

Свого часу, зараз такі після насильної окупації радянськими військами Афганістану, майже вся ліберальна преса Заходу, в тому ж числі й американська, передсказували скору перемогу майже стотисячної, до збіжжя озброєної армії комуністичної імперії над тоді ще горстою афганськими партизанами-патріотами, які, як відомо, воювали переважно здобуваючи у боях радянське зброя, або переданою їм афганськими вояками, противниками радянського ставлення Бабрака Кармала. Та так не сталося.

Боротьба, як з'ясувалося, йде далі, яка, до речі, показала цілому світові, в тому числі також радянським імперіалістам, що ідея такої сили, що проти неї не можуть встояти, ані сто тисяч вояків ССРСР з їхніми танками, бойовими літаками і вертольотами, гарматами, автоматичною зброєю, мінометами, ракетними викидниками, ані ведена Москвою проти афганського народу пропаганда в середині країни і поза її кордонами.

Зумисний етноцид

Москва, як свідчать документи і численні особи, що побували на цьому терені, мусить тепер удаватися до масового людодобивства, етноциду, який вона практикувала вже раніше в багатьох інших

У західному світі створилася досить дивна ситуація. У З'єднаних Штатах і Британії настали праві консервативні режими, в союзницькій з ними Франції й Західній Німеччині — соціалістичні. Найбільшою зміною у цій міжнародній конфігурації був прихід до влади у Франції соціал-демократичного президента Франсуа Мitterрана. Канцлер Західної Німеччини Гельмут Шмідт, соціал-демократ, був у найкращих особистих і політичних відносинах з попереднім президентом Мitterрана де-голлівом Валері Жискар Д'Естеном, і — очевидно — тепер французько-німецька приязнь, яку після сотень років смертельної ворожнечі встановили два велетні — Шарль де Голль і Конрад Аденауер — ця приязнь буде ще тіснішою. Але й нічого турбуватися, що соціалістичний президент Франції вплине на погіршення відносин між Парижем і Вашингтоном, — в усякому разі не буде цього у тій найосновнішій проблемі, якою є становище супроти Радянського Союзу та взагалі комуністичної загрози у світі.

Щоб протидіяти можливому острахові у Вашингтоні, що виборча перемога соціалістів у Франції змінить закордонну політику Франції, новий французький президент Мitterран негайно вислав до

Володимир Левенець

ІДЕЯ СИЛЬНІША ЗА ЗБРОЮ

поневолені країнах, щоб зламати спротив афганських патріотів з т. зв. Афганського Визвольного Фронту, фронту тасмного, але насиченого великою ідеєю перемоги над чужими окупантами їхньої батьківщини.

Особи, тісно пов'язані з міжнародними організаціями, які втримують тісний торговельний чи допомоговий зв'язок з Афганістаном, свідчать, що комуністичні окупанти зуміли досі опанувати заледве одну десятку частин афганської території. Сьогодні радянська тактика — кажуть деякі аналітики, — обмежується до застосування страшних методів терору і переслідування, що у висліді створило стан нужди в тій країні. Москва стосує тактику "викурнення" афганців із сіл, які є фортецями їхнього спротиву і до яких окупанти не мають доступу. Партизанські відділи руху спротиву, згідно з інформаціями міжнародних пресових агентств, оперують скрізь. Їх можна завважити на провінції, у маленьких містах, а навіть на передмістях Кабулу, столиці Афганістану.

Московські крутість

Чи тактика руху спротиву є ефективна? Про це свідчать тисячі радянських

убитих і поранених вояків, розбитих танків і гелікоптерів, знешкідлених важких гармат, які лежать при головних дорогах, як свідки московської окупації свободолубної гірської країни.

Західні аналітики і політичні спостерігачі дещо дивувалися, що радянський генсек Леонід І. Брежнев, виступивши на XXVI з'їзді КПСР, трактував афганську справу як другорядну і присвятив їй відносно мало уваги. Він намагався "узагальнювати" політичну констатувати потягнення Радянського Союзу в Афганістані, бо нібито ССРСР бачив наявну безпосередню загрозу для Афганістану і посередню для Радянського Союзу з боку "західних імперіалістичних держав і китайських "геомоністів", які, мовляв, готувалися до перехоплення влади в Кабулі і насадження там свого крайнього-правого уряду. Що до військової ситуації, то, на думку Брежнева, афганські радянські війська "цілковито зліквідували контрреволюційні банди" і ситуація починає нормалізуватися.

Очевидно, кремлівський диктатор цілковито промовчав боротьбу афганського визвольного руху і делегати цього зборища такі не змогли довідатися, чому з Афганістану привозять до

Радянського Союзу тіла забитих сотень радянських старшин у закритих блишаних домовинах (вояків ховають в Афганістані), чому Москва мусить час від часу поповнювати ряди своєї армії та приховувати перед своїми громадянами і цілим світом події, які у свободних країнах знаходять усе більше й більше розголосу. Згідно з німецькими джерелами, досі в Афганістані загинуло біля 10,000 радянських вояків, а принаймні 30,000 були поранені в боях. Проте число забитих і поранених зростає кожного дня, а також дуже падає бойова мораль вояків, які бачать безвиглядний виступ такого типу війни. Були випадки, пише німецька газета "Ді Дойче Цайтунг", — що радянські вояки самі завдавали собі рани, щоб не попадати у бої з повстанцями, які, маючи іншого виходу, поводяться з окупантами дуже жорстоко.

Перемагає ідея

Кінця цієї московської авантюри в Афганістані, не видно і його, як кажуть західні аналітики, не буде поки існує насильство комуністичних імперіалістів над афганським народом. Надії Москви, що спротив часом повільно вщухатиме не виправдали-

(Продовження на стор. 3-ій)

Радянським Союзом. Алеж французькі і німецькі соціал-демократи так само свідомо радянської загрози і так само ворожі комунізму, як англійські консерватисти чи американські республіканці. Шарль де Голль стояв соціально на правому крилі, але був обраний на Ф. Д. Рузвельта, що той не запросив його на конференцію із Сталіном у Теграні і в Ялті, та з пимісти проти Америки зліквідував усі американські збройні бази на території Франції, дарма що ніхто інший, а Америка двічі в обсягах світових війн врятувала Францію від загибелі.

Соціал-демократи кладуть більший намір на "хліб" у бюджеті, аніж на "гармати". Обережніші — чи може більш гіпокрити — у фразеології. Наприклад, коли президент Реген рішив приступити до продукції неавтономної зброї, призначеної виключно на оборону Західної Європи проти можливого походу ССРСР, однак Мitterран, як Гельмут Шмідт заявили, що це "внутрішня справа Америки". Це формула, за якою креститься очевидна згода, дана американському Урядові заздалегідь. Державна раша Франції і Німеччини диктує ім союз з ЗСА. І цьому союзові не зашкодить деякі господарські експерименти, які вестиме Мitterран у Франції.

розкладена кольоровим вахлярем курортна "сметанка", а серед неї — пані меценосова. Біле, "бікіні" на стрункому засмаглому тілі, (скільки їй років?), чорнолистка, по-індійськи сплетена коса, кинена з-під білої шапочки через плече: лежить у розкішно-лінійній позі на плетеному лежанні. Кругом — охоронний гурт чоловіків, бо меценосова приїздить звичайно сама, самісінька. Лисавий меценос не купується, зрештою постійно зайнятий професійними справами, майже ніколи тут не буває. Зате панове дбайливо опікуються самотньою пані. Найкраще це, мабуть, підходить молодому, чорнявому Ромкові, який саме м'яким рухом силе золотавий пісок на смаглу стопу меценосові.

— Самітний? Ви його жалусте? — дивується рішучий голос під тінним деревом. Голос належить буйній ростою Катрусі, в якій, вправді, немає слуху, але зате є "абсолютна пам'ять". Самітний — малий, непоказний чоловічок у ковбойському капелюсі, сидить на дерев'яній колоді біля берега і мрійливо глядить у зелений простір.

— Правда він тепер спокійний і тихий, але — сьогодні ж не субота і його не тягне! — тріомфально заявляє Катруся.

— Тягне? Ще тягне? — хоче знати панна Стефа. Катя вміщується вигідніше в північній великому дуба (мас алергію до сонця) і з насолодою розсмаковує власні слова: — Вони приїхали тут вперше — разом з дружиною, — так, він одружений (нешчаслива вона!). Мешкали в приятелів, он там, у цьому білому домі. Минув день, два, все гаразд, аж прийшла субота! Знаєте, як це, "вакенд", з'їхали друзі, гостиня, співи, весело, а опісля рішили покататися, вода ж тут чудова! Ледве прийшли на пляж (а вода була тоді бурхлива і висока хвиля...) як він, не сказавши словечка, скинув сандалі, перехристився, і — поплив напрострець, як риба! Шпораз то далі і далі, аж зовсім чез з виду. Час минав а він не вертався. Ясно, що ми всі хвилювалися, бідна Тамара (це його дружина) Час минав а він не вертався. Ясно, що ми всі хвилювалися, а бідна Тамара (це його дружина) аж умлівала, збіглися люди, подзвонили до прибережної сторожі... —???

3 господарського життя

Однією із покищо нерозгаданих загадок є мінливі дані про продукцію нафтової ропи, які приходять з Китаю. Останню знову поширилися песимістичні оцінки майбутньої китайської нафтової продукції. Тепер Китай продукує пересічно два більйони барилек на день. Цю висоту Китай досягнув після довгих років зусиль, відкриття нових нафтових піль тощо. Однак це має бути вершок китайського нафтодобування. Уже цього року продукція в першій половині року впала на 5,2 відсотка і, згідно з опінією нафтових знавців, ця сама знижкова нафтова тенденція буде проявлятися ще якийсь час. Це зв'язане з перестарілими методами буріння, недосконалими методами й машинами добування нафти, дезорганізацією праці. Власне ці причини склалася на те, що продукція природного газу цього року впала на 91,3 відсотка, що рівняється катастрофі в цій ділянці промислу.

Лівійський уряд запросив керівників оливних фірм, які закуповують значні кількості ропи в Лівії, на нараду. Народа ця має відбутися у найближчих двох тижнях. Ціллю її з лівійського боку є збільшити продаж лівійської ропи. В цій справі — це вже має бути друга нарада; перша, яка відбулася недавно, не дала задовільних для Лівії наслідків. Майор Абдуссалам Джаллуд, керівник нафтової продукції і продажів Лівії, звернувся до запрошених фірм, щоб їхні речники прибули з готовими пропозиціями, що зробити, щоб підняти закуп лівійської ропи. З нафтових кіл повідомляють, що відборці лівійської нафти поставлять на плановій конференції вимогу, щоб уряд обнизив ціну на нафтову ропу на чотири долари на бочків. Тепер лівійська ропа — найдорожча, вона коштує 41 долар за бочків, і тому, на думку речників оливних фірм, без обниження її ціни не може бути й мови про піднесення продажів.

Летунська фірма Панамерікан звернулася до своїх працівників з пропозицією, щоб вони добровільно погодилися на обнижжя зарплатних пенсій у висоті 10 відсотків. Панамерікан має 33,100 працівників, і така обнижжя пенсій значно поправила б шанси цієї фірми вийти з платничих клопотів. Речник Панамерікан Джеймс Аррей звернувся формально з цією пропозицією до юні. Одночасно з цим керівництво Панамерікан звернулося до юні з закликом, щоб вона на другий рік не вимагала будь-якої підвишки. Вільям Волтрім, президент Панамерікан, заявив, що обнижжя пенсій працівників є найважливішим під сучасну пору завданням.

Диверсифікація підприємств в ЗСА прибирає щораз ширші розміри; одні з фірм диверсифікують, щоб рятуватися перед втратами, інші набувають підприємств зі зовсім інших ділянок, щоб поширитися, скріпити себе чи розбагатіти. Диверсифікація охопила також американські шпиталі, які здебільшого є приватними чи корпоративними установами. Славний у Нью Йорку і передовий у цілій Америці Коламбія-Пресвітеріанський шпиталь на Мангеттені вклав мільйони суми в побудову кондомініумів, щоб збільшити свої прибутки. Відомий Бейлор університетський медичний центр у Далласі, Техас, крім ще чотирьох інших шпиталів, є власником будівельної фірми забезпеченого концерну, промислових будинків, трьох ресторанів і готелю. Нортридж шпиталь у Лос Анджелесі також має ресторан та ще й до того великий "шоппінг центр" і шукає за іншими прибутковими підприємствами. 7,000 шпиталів у ЗСА, які мають статус незарплатних підприємств, мусіли "піти в бізнес", щоб пов'язати фінансові кінци та забезпечити своє майбутнє. Шпитальні витрати зросли до головокружної висоти, нові винаходи, улаштування — це все веде, що разом йдуть у гріб мільйони, і керівники тих великих шпиталів мали до вибору: станути перед небезпеккою фінансового краху або стати підприємцями.

Японський наступ на світові ринки розвивався ще на одну, цим разом, зовсім несподівану ділянку: текстильну виробу. Перше місце в експорті текстильних виробів, яке колись належало Західній Європі, а в першу чергу Англії, з успіхом заатакували Південна Корея, Тайвань, Гонконг. На цей ринок останнім часом виїхали китайські виробники, які поступово здобувають собі місце своєю якістю і ціною. Здавалося, що Японія передувала у всіх інших ділянках промислу, але не в експорті текстильних виробів. Однак тут прийшла японська несподіванка. В першій половині цього року експорт текстильних японських виробів зріс на 18,6 відсотка у порівнянні з тим самим часом минулого, то значить, Японія вивезла текстильних виробів на 3,3 більйона доларів. Минулого року Японія експортувала на протязі цього року тих товарів на 6,3 більйона доларів. Цього року передбачається, що вона осігне суму понад сім більйонів доларів. До цього треба врахувати, що вже минулого року вона підняла свій експорт текстильних виробів на 28,3 відсотка у порівнянні з 1979 роком.

Вступайте в члени УНС

— Як це чому? — обурилася Катря — "Треба ж рятувати людину! Приїхав моторовий човен, пригналися поліція, амбуланс ждав біля самих сходів, навіть репортер з готелю прибіг з фільмовою камерою!... — Хвилина мовчання.

— І що, що далі? — нетерпеливість Стефа. — Минуло півгодини, може довше, вже добре не тямлю, як серед хвиль показався моторовий човен! Друзі потішали нещасливу жінку, хоча по правді ніхто й не думав, що його вилувають.

— І вилунали потопельника? Катруся гнівно махнула рукою: — А тут, хто сидить? Потопельник? Знайшли його дві милі від берега! Плавав собі горілиць серед хвиль, просто, як корок! Мало цього, він ніяк не давався рятувати, пручався, побив одного приверженця, другого вквис у вухо, ледве привезли зв'язаного... Забрали на ніч до тюрми, бідна Тамара мусіла заплатити 100 доларів викупу, а який стид? Він? Що він! Горла на весь пляж, що — він моряк чорноморської флотії, що вода його любля, вона його манить, "тягне до себе, а вінкі як заспівав: (це такий голос звязав у малого чоловічка?": "Грай море, чорне море — гала гі-гі, ге-е-й!"

Від того часу, — продовжувала Катруся, — Тамара їде вліт на Флориду, а він-сиди. В суботу ніхто його не займає, а в будні дні — він зовсім нормальний, ось бачите самі, — закінчила з полетістю.

Пополуднева сонна тиша пливе теплими хвилями, дрімлюють ясні домики в тінях дерев. Духмино пахне нагріта сонцем лука, десь однакостно бринить косарка і неспішно віддихаються у траві пильні коники. Білий собака простягнувся під порогом, не чухи перегування дітей, навіть кольорові намети пляжових рушників завішені в зелені пополуни. Лінійно сохнуть у соняшній тиші, одним словом — вакаційна сіста.

Коли вже сонце котиться униз над смугастим горизонтом води, а над верхітими дубів глибшає синь підвечірнього неба, оживає надбережна променада. Бадьорі, старші панове, відсвіджені пообідньою "дримкою", ідуть роверами і весело здоровкаються (короткі шорти, по-молодечому розстібнута на грудях

(Продовження на стор. 3-ій)

Вакаційний день...

(Продовження зі стор. 2-ої)

сорочка і „Адіас джмш“). Менше бадьорі йдуть спазмовим кроком, закладаючи руки за спину (довші штани, шкарпетки і старокрайові сандали), задержуються — дискусійна жестикуляція, ось палець піднесений вгору переконливо дубоює грудь опонента. Тема, — або, суспільно-політична („Якого вибрали головою. Але ж він...“), або — про минуле, бо кожний пише спогади („За моїх часів, пам'ятаю...“). Пані — всі заздалегідь й молоді, у білих штанах, кольорових накидах і темних великих окулярах ведуть песиків. Вони (песики, не пані) бувають різні. Аристократично-расові з „педігрі“, менш расові, або зовсім мішані, але зате з гарним ім'ям і оригінально підстрижені. Молоді пані гарно і часто сміються, дзвонять браслетами і... плывуть на високих закахулах. Старших пань — немає, є лише правдиві, автентичні бабуні. Саме сива добродійка-бабуня зовсім неспішно заганяє громаду тонконогох створін, розсипану в погоні „хованого“ Але скажімо по правді, — хто, коли, хотів іти спати в такий молодий вакаційний вечір? Лисавий пост Марко, ще недавно розспіваний в елегантних „тренах“ по „вой дружині“, веде чорняву Зою і м'яким баритоном наспівує нові поетичні строфи. Із закутку вистрілює червона ракета спортивного „Порша“, пролітає з бризками сміху і окликами (дорога молодим!) і вже зчезає у синій темряві.

Світяться теплі очі хатніх вікон, плывуть по росі дзвінки голоси, десь оподає б'є „біт“. В придорожній домику веде мелодію гітара, підхоплюється пісня: „Червоне-це любов, а чорне — це журба...“ На темній основній вітці зачепився срібний вирізок. Густі білим туманом Чумацький Шлях і нечутно виконуються на поляну неба зоряні колеса Великого Веза. Цього самого, про якого, хтось, колись давно сказав: „Коли розійдуться наші життєві дороги, то знай, що в погідну ніч усе зустріне на цьому сузір'ї наша туга...“

— „Ма-а-а-а!“ — гуде молодий басок — ми ідемо до кінця! І вернемося пізно! — Розсипаний сміх, тріснули двері, спішні кроки по східках, шум мотору — спокійна нічна тиша.

У хаті пахне літом, нагрітим деревом, зіллям і безжурним сонячно-блакитним днем. На веранді (не на „порчу“, а саме на правдивий, дерев'яний, як колись вдома, веранді) вікна широко відчинені, плыве вечірня вологість і запах свіжо скошеної трави, однастайний шум хвилі лагідно заколює... Це моргає останнє колесо Великого Веза... Сплю.

Ідея сильніша...

(Продовження зі стор. 2-ої)

ся, бо спротив навіпки, радше зростає на силі, а советський обранець Бабрак Кармалі ще тримається під охороною советських танків, сховавшись від очей власного народу. Уряд, практично беручи, не здібний сьогодні проводити ніякої самостійної акції і безрадісний. Кармалі адмініструє тільки Кабулем, а провінція, зокрема гірські околиці вже давно знайшлися під контролею афганського визвольного руху.

Немає сумніву, що московська військова інвазія на Афганістан мала згубні наслідки на загальну політику детанту. Ідея так званої „розрядки“ у політиці чи „мирного співіснування“ стала ілюзією, втратила опору на щось реальне з хвилиною вмаршу сотисичної советської армії до Афганістану. Одна за одною західні країни почали, майже проти своєї волі, усвідомлювати собі загрозу з боку советської збройної сили, розбудованої в останньому часі до небувалих меж. З-посеред перших, що проучали після інвазії, були З'єднані Штати Америки. Афганістан відкрив багатьом американським політикам очі на советську мілітарну загрозу для Заходу і поставив їх в ряді прихильників зміни політики ЗСА супроти московської імперії, що прибрала назву СССР. Правда, кроки уряду президента Джиммі Картера були тоді дуже

нерішучі, боязкі і може ще навіть стало причиною його упадку і великої перемоги республіканців у виборах, бо народна гуся хотіла зміни, бажала різкої політики проти світових авантюристів, зміцнення американської військової сили, яка в випадку потреби була б спроможна протиставитися майбутньому советським загарбницьким „походам“.

Тепер ситуація дещо змінилася, але тільки дещо, бо ставку на розмови з СССР з позиції сили, на жаль, не можна назвати іншою політичною концепцією американського Уряду у відношенні до комуністично-московської імперії. Таке становище, тобто дозброювання, до речі, не злізків самого джерела зла, яким є вже саме існування загарбницької московської імперії, з величезною мілітарною силою, яка вже завтра готова проковтнути вільні ще країни світу.

Практика дотеперішньої імперської поведінки радше підказує, що єдиною альтернативою, єдиною правильною концепцією є розвал цієї імперії і побудова на її руїнах вільних держав, тепер поневолених Москвою.

Іншої розв'язки немає. Якщо вільний світ хоче зберегти свободу, він мусить піти цим шляхом, а тоді перестане існувати також афганська проблема і подібні їй інші проблеми в світі, що їх створює загарбницька політика СССР.

Перше місце в музиці

В українським музичним житті на поселенні, головним в Канаді, є вже щасливі прояви так потрібних наші професійних конкурсів, немає їх в ЗСА. В них могли б вже наші діти заправлятися бути завзятими, добрим виконавцями саме рідної, вартісної української музичної літератури.

Проте, наші учні включаються у загальні музичні змагання, які уряджують відповідні американські організації і товариства.

На цьому місці хотіли б ми поінформувати про участь молоденських піаністів українців в українському конкурсі, який цього року вже одинадцятий раз в нашому степіті влаштував Асоціація учителів музики в Нью Джерзі, а тематикою якого останньо були твори т.зв. „програми музики“. Ці конкурси характерні своїми нелегкими для учнів вимогами, бо в них точно визначено твори в окремих категоріях. Треба пройти два іспити, а щоб здобути перше місце серед групи конкурентів в даній категорії, потрібно найменше 95 пунктів середньої оцінки трьох суддів фінального публічного іспиту. Багато бо легшими бувають інші музичні конкурси, в яких можна здобути високу оцінку за добре виконання вибраного довільно учасником репертуару. Здобути першого місця в конкурсі MEA відбувається шляхом безпосереднього виконання самого твору і вимагає не тільки технічної і музичної, можливо, найбільшої зрілості, але й правильної відчуття стилю композитора. Недогляд в цьому буває часто причиною програв.

Досі MEA нагороджувала здобути перше місце в окремих категоріях відповідною грамотою й участю в концерті переможців. Але впродовж десяти пройдених років стало переконалим, сказати б, „геройство“ дітей і молоді, які витримують вимогливі музичні вправи, при щоденних заняттях у школі. Тому цього року вперше вирішено нагородити здобути перше місце музичною медаллю, яка, без сумніву, є більш конкретною оцінкою, а то й прикрасою завзятих молодих змагунів.

На сотні учасників такого щорічного фортепіанового конкурсу MEA лише одиниці з-поміж українських учнів музики беруть участь. І цього року на 410 учасників знайшлося тільки 8 наших змагунів, в тому- шість учнів Відділу Українського Музичного Інституту Америки в Ірвінгтоні, Н.Дж. З них три дійшли до фінального іспиту, а саме: Рута Гопалюк (14 років), Уляна Легедза (11 років) і Мірjam Худько (10 років). Рута Гопалюк здобула цим разом друге місце у восьмій категорії, а Мірjam Худько здобула цим разом друге місце у восьмій категорії. Труднощі за виконання твору американського сучасного композитора А. Коплянда „Кіт і мишка“ оцінюють 97,3 пунктів.

Нашими гордошами цього року є наймолодша учасниця Мірjam Худько, яка здобула перше місце і першу музичну медаль для себе і для нашої української музичної школи. Ця дівчинка закінчила цього літа тільки три роки навчання музики, але в цьому конкурсі виконала визначені твори сьомої категорії труднощі, а саме: дві „Картинки з дитинства“, оп. 15 Р.Шумана. У її фінальному іспиті, який відбувся в Далгес коледжі, Нью Бронсвік, Н.Дж., вона змагалася із чотирма кистями, які, як звісно, є

завжди нелегкими конкурентами до поборення. Мірjam призначено небувало досі в нашій відділі 99 пунктів середньої оцінки трьох суддів; зворушливими були особисті GRATULACIJE судді В.Зупонюк, яка обдарувала нашу молоденьку надійну піаністку дуже рідкісною (100 пунктів) оцінкою. Незаперечний талант цієї дівчинки та її надзвичайно тривала працьовитість знаходять велику моральну підтримку її батьків, головно мамі, яка в минулому також вивчала музику. Прикладно є надзвичайно сприятлива атмосфера дому д-р Б.Худя, де надмірний люксус, самовдоволення і побажливість у вихованні дітей не мають місця. Без домашньої дисципліни, без живого зацікавлення цих батьків наукою і мистецтвом, без їх самопожертви, прогрес їхніх дітей у вивчанні музики не був би таким наглядно швидким.

В зусиллях наших учителів музики займає завжди перше місце плекання і любов до української музики. Ми радімо, що вивчені в нашій музичній школі цінні твори найкращих українських композиторів придатні нашим абсолютам, теперішнім активним виконавцям для їхньої участі в конкурсах Українського Музичного Фестивалю в Торонто, Канада. Ці конкурси існують вже 10 років під головуванням їх ідейної ініціаторки Марти Кравців-Барабаш.

У червні цього року упрява УФМ створила Міжнародний Музичний Фестиваль ім. Станіслава Людкевича, в якому виконували українську музику і не-українці. Між учасниками було троє колишніх наших учнів і абсолютів УМІ з ЗСА: Роберт Дурзо, Юніо, Н.Дж., Леся Кузіма, Дітройт, Мич., та Ірена Пелех, Філадельфія. На 12 учасників конкурс перше місце між піаністами здобула Ірена Пелех, абсолютка нашого відділу УМІ в Ірвінгтоні, за виконання таких творів: Шопен, „Скерцо“ оп.31; Барвінський „Прелюдія“ с-моль, та Лисенко, „Друга Рапсодія“, оп. 18. З нашої ініціативи, в 1972 році Ірена Пелех дала на 15-му році свого життя самостійний концерт виключно української музики, виконуючи твори більшого і меншого формату 17-ох українських композиторів. Цей концерт придбав Ірені цінну українську медаль — трикутний знак і прикрасу її життя. Вона цю медаль широко береже і можна надіятися, що її ніколи не загубить.

І. Пелех є тепер учителькою музики в американській фаховій школі у Філадельфії і в місцевому відділі УМІ та активною піаністкою і аккомпаньторкою філадельфійського чоловічого хору „Прометей“, під диригуванням талановитого Михайла Дябоги. В репертуарі Ірени і тепер перше місце займає українська музика, яку вона виконує для нашої публіки в ЗСА і виконує для публіки європейських міст під час турне згаданого хору минулого року.

Сподіємося, що її амбіції вибитися на видне місце в музиці і приносити користь нашій культурі на цьому не закінчуються також, що число наших молодих ідейних талантів, учасників і переможців українських і неукраїнських музичних змагань буде постійно зростати.

Галія Клім

Перед з'їздом „берлінців“

Властиво, це не з'їзд, а зустріч колишніх студентів і студенток високих шкіл у Берліні, Німеччина.

Думка про з'їзд чи зустріч зродилася в Торонто, і ця зустріч відбувається в Торонто. І то під час свят Дня Праці. Ті канадійці-незрозумілі люди, як свято то свято, а не праця. Але хочете зустрічі, працюйте. На час зустрічі мусите перезавіти Торонто Берліном. Тоді Юніверситі сєвно буде Унтер ден Лінден, Блюр — Фрідріхштрассе, — Оранієнбургерштрассе, Квін — Гросс Гамбургерштрассе, Гай Парк буде Александерплац, а Онтаріо Лейх — Ванзее. Замість С-бану канадійці возитимуть нас троками.

Берлін був столицею і добре було в ньому жити, поки американці про нього не знали. Бо як довідалися, то почали свої бомбардування, пригортаючи місце для себе. Було гаряче і дико. Хто того не пережив, тому тяжко описати, як змінюються люди, коли ревує сирени, коли ескадри бомбовиків плывуть по небі, а земля дрижить від гуркоту коли сніжить бомби, розриваються і вальють цілі квартали, коли бункери, чи укріплені підвали-сховища, гойдаються при кожному розриві повітряної міни. І пригадуються ті всі недоспані ночі, коли були два або три налети і треба було гасити пожежі та витягати людей з-під руїн. А відтак і вдома, і в школі треба було направляти і заплілювати вікна і двері, що повилітали від тиску повітря, і робити порядки в кімнатах. Ті налети і бомби розігнали нашу студентську братію на всі сторони світу. Властиво не на всі, а тільки на захід, бо на сході був старший брат. А на заході розбрелася наша братія по світі.

І знову летітимуть літаки на Берлін (Торонто), тим разом, однак, не понесуть бомби, а привезуть колишніх студентів і мирних мешканців. І прилетять братія з Англії, Бельгії, Німеччини, Австралії, навіть з північного бігуна, щоб ще раз пережити той „веселий“ час. Тільки совєти заявили, що вони не признають Торонто Берліном і нікого туди не пустять. Американці, розуміється, пойдуть своїми автами, бо треба похвалитися своїм майном. Шкаво, скільки буде каділяків? І, напевно, кожний з американців привезе з собою бочилку, бо в Канаді бензина дешева.

Шкода, що зустріч відбувається ще у теплу пору, а то ми могли б подивлятися футра докторових і інженерів. А під час балу треба буде фотографувати всі нові суконки, золоті ланцюги і шнур перлів. Добре зробили б австралійці, якби привезли кошток перелі розпродали їх за північ. Бо кажуть, що перли ростуть у Австралії.

Під час зустрічі відбуються сходини „Мазепинці, нашої студентської громади. Першу пловину сходин провадитиме колега Воробій, другу подовину — колега Прицак. Теми доповідей і імена учасників Комітет тримає у таємниці, щоб не відстрашити учасників. Так ми практикували колись і мали добру фреквенцію. Масмо надію, що ніякий аларм не перерве дискусії, яка затягнеться по звичаю аж до вечері.

Під час вечері політичні фракції зачнуть будувати Україну, бо їх посадять при одному столі. І тоді на залі буде тихо, ніхто не буде їсти, всі будуть цікаві, чи ті колишні політики за сорок років навчилися політики і розуміють. Кажуть, що канадське пиво розв'язує язик і розм'якчує мозки, побачимо, чи це правда. А коли політики скінчать, зачнуть весела розвагова програма.

Коли говоримо про зустріч, одна думка не дає мені спокою, чому аж сорок років, коли люди роблять зустрічі за п'ять, десять, навіть двадцять п'ять років. І питають мене люди, чому аж за сорок років, а я відповідаю: під час бомбардування люди втратили нерви і один одному сказав панське слово і розіхались. За сорок років сварка забулася, і люди у згоді роблять зустрічі. Наші партії повинні собі взяти приклад від нас. А коли канадійське пиво спричинить нову сварку під час зустрічі, то будьте певні, що та сварка забудеться за наступних сорок років, і ми знову скличемо зустріч.

Я особисто дуже тишуся, що буде зустріч. Бо коли колеги втратили нерви під час тяжких налетів і втікали з Берліну, то на дорогу позичили у мене гроші і присягали на всіх святих, що зараз ті гроші відішлють, як тільки доїдуть до Мюнхену чи Гамбургу, Вони доїхали, але пошта грошей не принесла.

Тепер я зловлю їх за кишенню і вони мусять мені сказати, на яких святих вони присягали, на советських чи китайських святих.

Олекса Солтисик

З ДЖЕРЕЛ сальвадорських партизанів повідомляють, що вони здобули укріплене місто й гарнізон Перкін після важкого бою. Усі лінії зв'язку й комунікації до цього міста зірвані й урядові чинники не можуть цієї інформації ані заперечити, ані потвердити. Коли інформація партизанів відповідає правді, то це буде перша їхня значніша перемога після довгої черги невдач.

В 5-ту СУМНУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ

відходу у Вічність мого Дорогого

і Незабутнього МУЖА

бл.п. БОРИСА РЖЕПЕЦЬКОГО

складаю \$500.00 на Український Музей в Нью Йорку

МАРІЯ РЖЕПЕЦЬКА

ПОДЯКА

У зв'язку з важкою недугою нашого

Незабутнього МУЖА й БАТЬКА

бл.п. РОМАНА МАНДРУСЬКА

неоцінному поміч у тих критичних для нас днів подав нам Вл. П. д-р ЮРІЙ САЙ, що з незвичайною відданістю та дбайливістю намагався створити якнайкращі умови для рятуку Недужого, в межах доступних для медичної професії можливостей. За це складаємо йому нашу щирю подяку.

Після смерті Покійного дня 9-го липня 1981 р., чимало наших Своєкля, Приятелів і Знайомих старались потішити нас у нашому горі, висловлюючи нам усю та в листах їхнє співчуття, складаючи вітні й жертвуючи на Служби Божі чи інші добрі цілі. У почутті глибокої вдячності їм усім і замість особистих подяк складаємо \$500.00 дол. на удержання церкви святих Сергія і Вахки в Римі.

НАДІЯ МАНДРУСЬКА

з родиною

Глен Спей, 17 серпня 1981.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що дня 4-го серпня 1981 року в Дітройт відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО і ПРАДІД

бл. п.

СЕМЕН КОГУТ

народжений 18-го липня 1903 р.

в Маркополі, Україна

У глибокому смутку:

дружина — ЄВА
донька — МАРІЯ і СТЕПАН МАРКУСЬ,
в Бельгії
син — ВАСИЛЬ з дружиною ЄВГЕНІЄЮ
син — СТЕФАН з дружиною РОМОЮ
донька — МАРІЯКА КОГУТ
внучка — ГАНЯ і ФРЕД ДЕНКЕРТ
у Бельгії
внучка — АНІА і ДЖОРДЖ НОРДСТРОМ
внучка — ПАТРИЦІЯ
і ДЖЕЙМС БЛАЗІНСКІ
внучка — ХРИСТІЯ КОГУТ
внуки — ТАІСА і БОРИС КОГУТ
правнуки — НАТАЛКА і ЖАН ЛЮК
ДАНКЕРТ, ЛЕСЯ НОРДСТРОМ
та ближча і дальша Родина, в Америці,
Канаді та Україні.

Ділимося з Українською Громадою сумною вісткою, що в суботу, 8-го серпня 1981 р. згинула в автобійному випадку біля міста Монт Альберт у Канаді на 61 році життя відома українська письменниця

бл. п.

ЛЕСЯ ЛИСАК-ТИВОНЮК

ПАРАСТАС — відбувся в четвер, 13-го серпня 1981 р. у пох. заведенні Ольги Слотук в Боффало.

ПОХОРОНИ ОБЯДИ — відбулися в п'ятницю, 14 серпня з пох. заведення до церкви Св. Миколая в Боффало, а відтак на цвинтар Св. Хреста в Лякванні.

З жалем:

ОЛЬГА і ГОР ЧМОЛИ

Вступайте в члени УНС

У ВИДАВНИЦТВІ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СВОБОДА

появилася вже друком монументальна збірка

літературних оцінок

Д-ра Луки Луцева

ЛІТЕРАТУРА і ЖИТТЯ

Книжка у твердій темній полотняній обгортці з золотими літерами більшого формату, має 480 сторінок і охоплює повне літописання (1926-1975 рр.)

Література і життя, це дійсно монументальний твір, а в ньому бібліографія, оригінальні статті і рецензії про:

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ІВАНА ФРАНКА, ОЛЬГУ КОБИЛЯНСЬКУ, БОГДАНА ЛЕПКОГО, ВАСИЛЯ СТЕФАНКА, ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА, ВАСИЛЯ ПАЧОВСЬКОГО, МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА, ТИМОТЕЯ БОРДУЛЯКА, ОЛЕКСАНДРА КОРНІЙЧУКА, ОЛЕСЯ ГОНЧАРА і ВОЛОДИМИРА СОСЮРУ.

Мешканців степу Нью Джерзі зобов'язує

5% стейтського податку

Належність платна лише в амер. доларах \$20.00

Замовляти: + порто \$1 00

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ

ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

НАШОГО ДОРОГОГО БРАТА

бл. п. ТИМОТЕЯ МИШКОВИЧА

БЕРЕЖНИЦЬКОГО

в його пам'яті

і в пам'яті НАШИХ БАТЬКІВ

бл. п. ІВАНА і АННИ

СТАРШОГО БРАТА

бл. п. ІВАНА (ЯНКА)

і МОГО ЧОЛОВІКА

бл. п. ВОЛОДИМИРА

складаю на церкву в Лорді, Франція \$50.00 дол.

АНТОНІНА ЗВАДЮК

зі сином ОЛЕГОМ і його Родиною

і сестра ДОРА з Родиною

Школа українського танцю „Каштан” у Клівленді

Часто на сторінках „Свободи” зустрічаємо рецензії про пописи шкіл українського танцю чи виступи танцювальних ансамблів. Треба бути вдячним редакції, що відкриває свої сторінки для таких повідомлень, щоб таким чином поширювати і пропагувати зацікавлення українськими народними танцями.

До ряду шкільних пописів українського танцю, про які читасмо в нашій пресі, сьогодні додаємо ще один — перший попис школи українського танцю „Каштан” у Клівленді, що відбувся 30-го травня ц.р. у приміщенні гарної та модерної залі Кайгога Комюніті коледж, який одночасно був також спонсором цієї цікавої та наскрізь адалої імпрези.

Як сказано, це був перший попис школи за час її майже дворічного існування, а її початок датується днем 2-го грудня 1979 року. Треба признати, це був відважний почин ініціаторів: Ареті Захарій, Мирослава Голубець, Христини Головачук і Еріки Кордуби, які прийняли на себе дуже важке та відповідальне завдання. Не менш важливе становище заряду над школою прийняв д-р Зеновій Голубець.

Інструктором і мистецьким керівником погодився стати Маркіян Комічак. Особа Маркіяна Комічака відомої нашій громаді з його активності в діяльності українського танцювального мистецтва. Не всім, однак, відомо, що М.Комічак походить із третього покоління

Головний радник УНСОЮЗУ Тарас Шмагала (справа) вручає Ареті Захарій (друга зліва) дотацию УНС для школи танців „Каштан”. Крім них на фото (зліва): Христини Головачук, мгр Мирослава Голубець, мгр Василь Ліщинський.

нашого поселення в Америці. Почав він вивчати українські танці, маючи 10 років життя. Він є сином свідомих і заслужених в нашій громаді Півсбурзьких батьків Анни і Михайла Комічаків, які належать до 96-го Відділу Українського Народного Союзу. Його першим вчителем був Василь Авраменко, хоріфей українського народного балету та організатор сотень танцювальних шкіл, який зі своїм танцювальним ансамблем виступав також на сцені метрополітальної опери в Нью Йорку.

М.Комічак продовжував свій вишкіл у балетній школі Роми Прийма-Богачевської в Нью Йорку. З часом він стає членом — солістом ансамблю братів Строчків, виступаючи на Союзіці та в Радіо Сіті Мюзік Голл в Нью Йорку в 1973 році. Бере він також участь як соліст в ансамблях „Чайка” з Гемілтоном і „Русалка” з Вінніпегу в їхніх виступах у Європі. Від 1975 року провадить школу українських

танців в Глен Спей, Н. Й., інструкторами якої є: Рома Прийма-Богачевська, Вадим Суліма, Павло Тарас з Англії та Микола Жуковин, колишній танцюрист ансамблю Вірського. Він також соліст у балеті „Касамон” у Півсбурзі. Дотеперішня діяльність М.Комічака в діяльності українського народного танцю ставить його вже сьогодні в перші ряди активістів у поширених українського танцювального мистецтва в Америці.

Поборовши перші труднощі, школа почала свою працю. Сьогодні вона нараховує 66 учасників віком від шести до 37-ми років з Клівленду, Лорейну та Акрону. Слід підкреслити ще один важливий момент. Школа українського танцю у Клівленді є незалежною установою. Учасники школи — це діти батьків різних віровизнань та різних переконань, члени старої і нової еміграції, проте за весь час існування школи не було ніяких непорозумінь, чи усклад-

нень, як це часто в нас буває. Цей факт може служити прикладом, як багато можна досягнути в об'єднанні дії, без якої важко було б говорити про успіх.

Для кращої справності організаційної структури школи створено окремі комітети, а саме: Комітет публікацій і програми, до якого увійшли — Іра Фаріон, Василь Ліщинський і Марія Штабінгас-Квіт. Останній задовольняється адало оформленню інформативну статтю про школу, яка появляється на сторінках місцевого щоденника „Плейн Ділер” (21-го травня ц.р.). На консулторів у справах народних танців (полтавського, гуцульського, захарпаського) запрошено Дарію Якубович та Ірину Кашубинську. Створено Комітет для придбання народних строїв (11 осіб) та Комітет для вигодовлення народних строїв (15 осіб) для учасників школи.

Виконання цього складного завдання вимагало, в першу чергу, багато підприємливості, щоб здобути кошти на строї (приблизно 10,000) як також послідовного зусилля у виготовленні строїв, не говорячи вже про недоспані ночі. Всім названим і не названим по імені членам комітетів та організаторам слід висловити шире українське спасибі за їхній подвиг і гідний труд.

Не можна поминути з подякою також і батьків, які не жалували часу і часу та терпеливо возили своїх дітей на лекції, як також і учасників школи за їхню витривалість у відвідуванні лекцій, що відбувалися в початках 1979-80 рр. у просторій залі парафіи Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, а пізніше в приміщенні Кайгога Комюніті коледж і останню — в приміщенні Артура Мюррей Денс Студіо. Ось лише скромний перегляд виконаної праці, а її складність і багатогранність можуть зрозуміти лише ті, яким приходилося працювати в подібних обставинах.

Дня 30 травня завершено дворічний труд першим пописом, який був справді милою несподіванкою для української громади Клівленду, яка по берегах виповнило залу (500 місць). Про зацікавлення громади імпрезою нехай послужить факт, що за тиждень перед пописом важко було вже набити квиток вступу, що у Клівленді не часто трапляється.

Попис почався вступним словом д-ра Зеновія Голубця, в якому поінформовано присутніх про шлях, яким проходило та розвивалося життя школи за час її існування.

Вже перша точка програми — „Привітання” (хореографія Миколи Жуковина) у виконанні цілого ансамблю здобула собі серця присутніх. Взірець виконаний танець, чудові народні строї творили завершени цілість. Також далі точки програми, які чергувалися без затримки одна за одною з подивляючою легкістю, життєрадісністю, впроваджували глядачів у погідний настрій, а навіть у зворушливі переживання, яке виявилось неодноразово довго тривалими оплесками.

Другу точку — „Казачок” (хореографія М.Комічака) виконала бездоганно молодша група ансамблю, а вслід за тим наймолодша група школи, яка ставила свої перші кроки на сцені, виконала танок „Катерина” з неочікуваною для всіх природністю, заслугою одержавши немовжачі оплески.

Для різноманітності програми — три добре відомі вже нашій громаді молоді бандуристи (Микола Дейчаківський, Тарас Михайло і Марко Фаріон) виконали три точки: „Буковинський танок”, „Горлиця” і „Волинська”, виказавши добре опановану техніку гри на бандурі.

З черги, чоловічий ансамбль школи зі справжнім молодечим темпераментом показав танець „Архан”, виконаний за зразком ансамблю „Ятран” з України.

Танець „Ворожіння”, що його виконали: Марта Ліщинська, Мирослава Лобур, Христини Павлишин і Аля Петрина та танець „Раківчанка” (захарпаський танок, хореографія Ярослава Клуна), були кінцевими точками першої частини програми. Виконання обох танців було відрізняло та отримало заслужене признание.

Другу частину програми започаткував танок „На базарі” (хореографія Роми Прийма-Богачевської) у виконанні цілого ансамблю школи, солю — Софії Ліщинської. Солюва партія танку заслуговувала на особливу увагу. Добре опанована ритміка, ніжність і легкість рухів родять надію, що при дальшій наполегливій праці С.Ліщинської зможе у майбутньому добитися непересячених успіхів.

У черговій точці з досконалою вправністю Роман Комічак виконав жартливий танок „Колі я був молодий”. Дуже приємне враження викликав бездоганно виконаний черговий танець „Козачок” (за зразком ансамблю „Ятран”) з участю:

Емі Вальтенбах, Давида Возняка і М.Комічака. Не легке завдання мала Стефанія Захарій, виконуючи солювальний танець за хореографією Р.Прийма-Богачевської. Виконала вона його з гідною увагою адалістю. Діловий ансамбль школи виконав „Тропотинок” (хореографія Вадима Суліми, слушно здобув гучні оплески).

Також і в другій частині програму доповнив виступ молодих бандуристів з точками: „Лялька моя чепурілка”, „Візанка народних мелодій” і „Взяв би я бандуру”. В солювальних точках Марко Фаріон приємно здивував присутніх гарним голосом. Передостанній у програмі танець „Вітерець” із великою вмілістю виконали: Марта Ліщинська, Христини Павлишин, Аля Петрина, Давид Возняк і Маркіян Комічак.

Попис закінчився традиційним та браурно виконаним „Гопаком” (хореографія М.Жуковина) при участі цілого шкільного ансамблю. Доброго немовжачим оплесками нагороджено всіх танцюристів за їхнє справне і адале виконання нелегкої програми. Врученням квітів ініціаторам школи — Ареті Захарій, Мирославі Голубець, Христини Головачук, Еріці Кордубі та керівникові школи Маркіяну Комічаку, висловлено подяку за їхню віддану, жертвенну дворічну працю, подякували також на охочо-го словами.

У дальшій програмі школи були заплановані чергові виступи, які відбулись: у неділю, 31-го травня ц.р. — „Фестивал Ембридж Джуніор Тамбура” у Пенсильванії; у неділю, 7-го червня, попис школи танку „Веселка” у Півсбурзі з участю школи танців „Каштан”, у суботу, 13-го червня у Парматані, Огайо, на т.зв. Днях Національностей, і кінцевий виступ у суботу, 20-го червня, у Парматані на т.зв. Днях Національностей.

Проф. Володимир Безушко.

„Mortui vivunt et muti locuntur” не лише в книгозбірнях чи бібліотеках. Декому здається, що й в гробах умерлі живуть й онімілі говорять.

У пам'яті його студентів проф. д-р Володимир Безушко також немов живий і до них говорить. Такі педагоги — не забути. Це ж Безушко як учитель української мови в Учильському Семінарі в Самборі, мав відвагу казати „Jezyk ukraiński”, не „Jezyk ruski”. Лише Безушко завдячував семінаристи — українці, що в шкільній свідомості були також газети і журнали українські. Безушкоком були захоплені семінаристи — ренегати забрати свої метрики народження з костела назад до церкви. Віднаходив згублених, відвоював страчене.

Були то часи правного безправ'я над українським народом у повсякденній Польщі: арешти, пачіфікації, національно-церковне переслідування та насильство винагороджували. Несбула ла смута царя тоді по наших селах і містах.

Призначений до іншої місцевості Володимир Безушко.

Також була лише частинка давнього цього джентельмена, із заграничних університетів докт-ранта, професора Вільного Українського Університету, дійсного члена Наукового Товариства ім. Шевченка, людини високої, особистої культури.

Пам'ять по ньому все свіжа й тривала, мов скали біля Косцюка, по яких колись із рідного Корчина Руськийого топав стежкою молодий, талановитий і многоталановий Володимир Безушко.

„Та деє війна взялася, і ось який кінець...”, „фліхтлінгером” по руїнах збомбардованої Німеччини, „ліпистом” через табори людського горя, „трінором — лейбором” по місцях важкої, фізичної праці в Америці — це пройдені шляхи Володимира Безушки в другій половині його життя. Таким шляхом музи не ходять і по ньому старокрасовому професорові-науковцеві до щастя не дійти.

У країні безглядного „менаджменту” Володимири Безушкови не відчинились двері до кар'єри в шкільництві. Знеохочений і огричний, вільний час посвятив він студіям літератури. Залишив багато своїх рукописів, які чекають на охочого видавця.

В старості літ (86) помер, не дивлячись здійснення своїх стремлінь і задумів працювати для науки. „Ita transit gloria mundi”

У вінок сердечної згадки про нього добрим словом хай буде влєтений цей скромний мій спогад у першу річницю смерті та 50-річчя його величчя й слави.

Инж. Константин Гоздава - Дидинський

КОЛИ ПОДРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

•FUNERAL DIRECTORS•

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10468
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-8880

Директор ІОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каліфорнії, положених в кожний район міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

НОВА ВАРТІСНА ПОЯВА НА НАШОМУ КНИЖКОВОМУ РИНКУ

ЛЮБОВ КОЛЕНСЬКА
ДЗЕРКАЛА

У книжці 16 новель: „Дзеркала”, „Каміля”, „Розмова з канделябром”, „Переміна”, „Поет”, „Немає повороту”, „Мій сусід”, „У телефонній будці”, „Джмеліний спів”, „Етюд про любов”, „Божий чоловік”, „Дженні, вернися”, „Вже не ти”, „Віддали сина”, „Голуби за нами” і „Загибель птахів”.

„Дзеркала” — повість читається з цікавістю і її можна вважати вартісним надбанням нашої літератури...

В. Чапленко

В-во „Свобода”

Ціна: \$12.00. Пересилка \$1.00
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтського податку

Книжку можна набути: (Просимо вивчити, віддати і разом з належністю переслати)

„СВОБОДА” BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N. J. 07302

Прислати переслати примірник книжки: Любов Колєнська „ДЗЕРКАЛА” на адресу (писати по англійськи):

ім'я і прізвище

адреса

чек (моні ордер) на \$

залучую

Дата Підпис

A Ukrainian perspective on the news...

THE UKRAINIAN WEEKLY

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s) (Subscription rates: \$5 per year for UNA members \$8 for non-members)
My name is _____
I belong to UNA Branch: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____

GIFT SUBSCRIPTION

In addition, I would like to give a friend one year's subscription to The Ukrainian Weekly at the discounted rate of \$4
His/her name is: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____
I enclose a check for \$ _____

THE UKRAINIAN WEEKLY

30 Montgomery Street • Jersey City, N. J. 07302

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСОЮЗУ ПРАЦІ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру організуючи спершу свою родину і приятелів

За інформаціями пишіть до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City N. J. 07302
Atten: Organizing Dept

або телефонуйте (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ

БРАТСЬКА СЛУЖБА УНСОЮЗУ для СВОЇХ ЧЛЕНІВ

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ УНСОЮЗУ

Починаючи з дня 1-го листопада 1980 р. діти у віці до чотирьох років, які будуть забезпечені на суму 15,000 доларів життєвого забезпечення, матимуть гарантовану студійну позиčku на суму 5,000 дол. Якщо вони будуть забезпечені на суму 25,000 доларів життєвого забезпечення, їм буде гарантована студійна позиčka у висоті 7,500 доларів

Діти у віці від 5-10 років, забезпечені грамотою на суму 15,000 доларів, матимуть гарантовану студійну позиčku на суму 4,000 доларів. Якщо вони будуть забезпечені на 25,000 доларів, матимуть гарантовану студійну позиčku на суму 6,000 доларів. В даному випадку забезпечення в УНСОЮЗУ мусить бути грамотою класи Р-20

Формальне повідомлення про гарантовану позиčku буде вислане разом з грамотою забезпечення, коли вона видана після 1-го листопада 1980 р.

Грамота мусить бути постійно повноправною та з заплаченими всіми вкладками до часу признання студійної позички і на протязі часу її сплачування

На час позички і її сплачування, грамота мусить бути признана УНСОЮЗУ як гарантія позички. В часі уділювання позички і коли член-студент має менше як 21 років, сплату позички мусить гарантувати одно з батьків, або опікун

Студійна позиčka буде розпущена на протязі 4-ох років на оплату за студію на коледжі чи другій високій школі

Сплачування позички починається три місяці після закінчення студії апліканта і вона мусить бути повністю сплачена не більше як 20-ма чверть-річними ратами

У випадку коли б час студії на який позиčka була уділена був скорочений або перерваний, негайно після цього починається час сплачування позички

На позицях з малим відсотком у висоті 3% річно від затягненої суми позички. Цей відсоток нагромаджуватиметься на протязі навчання і вони мають бути сплачені в часі сплачування позички

ФІЛЬМОВА ПРОДУКЦІЯ ЯРОСЛАВА КУЛИНИЧА

під патронатом Світового Конгресу Вільних Українців

Фільмове мистецтво наше громадянство, що давно очікували

Фільм

„УКРАЇНА В ОГНІ”

Величезна вартість мистецтва України — від княжої доби до сучасності — знаходиться в кінцевій фазі продукції

Величезний мистецтвознавчий, реалізований великим колективом, який зберігає двомовний фільм тривалою історією, який зберігає на відеомагнітній стрічці

Однак, фільм не виставлений, і його продукція фільм вимагає для його випуску додаткових фондів. Просимо наші громади та відомості на наше звернення допомогти нам ширшими жертвами

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі

Я. КУЛИНИЧ, Фільмовий продюсер

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND FOR UKRAJINA V. CHNI, P.O. of Account 9965 Self Reliance

N.Y. Federal Credit Union 108 Second Avenue New York N.Y. 10003